

FARNÍ ZPRAVODAJ

K LIDOVÝM MISIÍM

V KELČI

4. – 10. 11. 2012

Z obsahu:

Program misií

Humorně i vážně o misiích

Kreslený comics

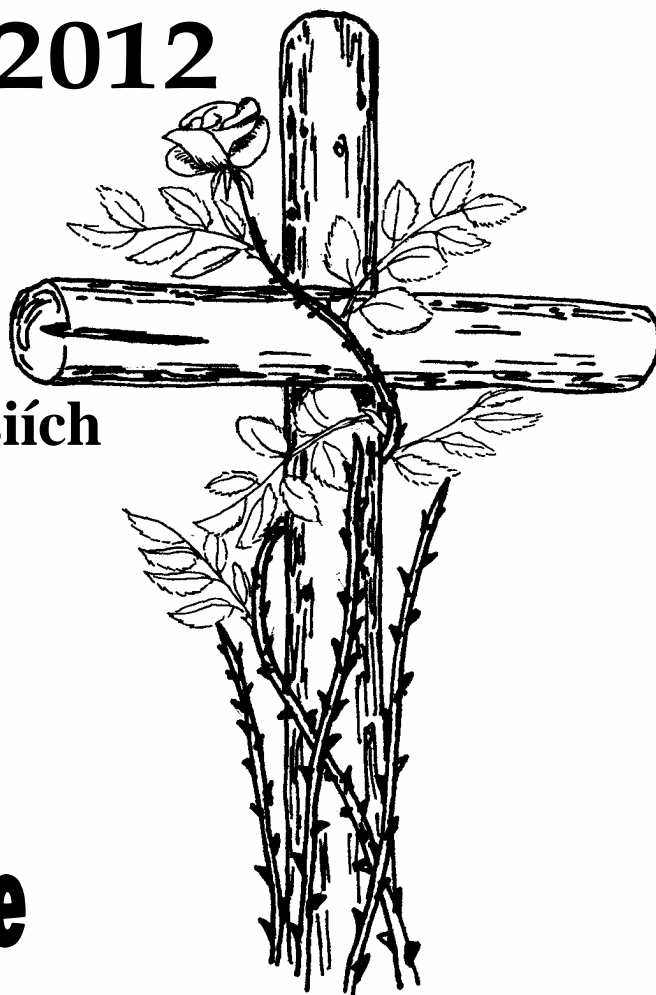
Heslo misií

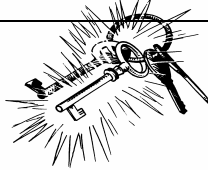

Žehnání domů

Dělat dobro dobře

Misie zdaleka nejsou jen záležitostí Afriky... Je to šíření víry, které je tolik potřebné i v naší zemi! Víra a její prohloubení je důležitá v životě každého z nás. Dejme do pořádku svůj život! Bez víry, bez Boha je i milionář chudákem...

Srdečně Vás zveme

M I S I E	<u>KELČ – farní kostel</u>	Kelč - Kateřinka
Neděle 4.11.2012	7 ⁰⁰ a 10 ⁰⁰ mše svatá 14 ⁰⁰ pobožnost na hřbitově 15 ⁰⁰ misijní hra pro děti <p style="text-align: center;">„HON ZA KLÍČI K POKLADU“</p> 17 ⁰⁰ požehnání s misijním kázáním	
Pondělí 5.11.2012	17 ⁰⁰ mše svatá , po ní stavovské kázání pro ženy 19 ³⁰ mše sv. pro mládež (Farní sál)	8 ³⁰ mše sv., + misijní kázání, pak adorace do 14 ⁰⁰ 14 ¹⁵ mše sv. pro děti
Úterý 6.11.2012	17 ⁰⁰ mše svatá , po ní stavovské kázání pro muže 19 ³⁰ mše sv. pro mládež (Farní sál)	8 ³⁰ mše sv., misijní kázání, pak adorace do 14 ⁰⁰ 14 ¹⁵ mše sv. pro děti
Středa 7.11.2012	17 ⁰⁰ mše svatá , po ní KAJÍCÍ PROCESÍ na hřbitov 19 ³⁰ mše sv. pro mládež (Farní sál)	8 ³⁰ mše sv., misijní kázání, pak adorace do 14 ⁰⁰ 14 ¹⁵ mše sv. pro děti
Čtvrtek 8.11.2012	7 ³⁰ ZPOVÍDÁNÍ (i po 18 ⁰⁰) 8 ³⁰ mše sv., pak adorace do 14 ⁰⁰ 17 ⁰⁰ mše svatá , po ní stavovské kázání pro manžele	14 ¹⁵ mše sv. pro děti + program pro děti
Pátek 9.11.2012 	7 ³⁰ ZPOVÍDÁNÍ (i po 18 ⁰⁰) 8 ³⁰ mše sv., pak adorace do 14 ⁰⁰ 17 ⁰⁰ mše svatá s pomazáním nemocných, stav. kázání - rodiče 22 ⁰⁰ – 5 ⁰⁰ <i>noční adorace</i> <p style="text-align: center;"><i>Nikodémova noc</i></p> 5 ⁰⁰ – mše svatá nejen pro mládež	 14 ¹⁵ mše sv. pro děti + program pro děti
Sobota 10.11.2012	10⁰⁰ HLAVNÍ BOHOSLUŽBA TÝDNE SE STAVĚNÍM MISIJNÍHO KŘÍŽE	

<u>KLADERUBY</u>	<u>SKALIČKA</u>	OSTATNÍ
8 ⁴⁵ mše svatá 15 ⁰⁰ misijní hra 17 ⁰⁰ požeh. + kázání	10 ⁰⁰ mše svatá 14 ⁰⁰ pobožnost na hřbitově 15 ⁰⁰ misijní hra	ZÁMRSKY 8 ⁴⁵ mše svatá s misijním kázáním
17 ⁰⁰ mše svatá, potom stavovská promluva pro ženy	13 ³⁰ mše svatá, po ní misijní kázání + program pro děti	Němetice 16 ⁰⁰ mše svatá s misijním kázáním
17 ⁰⁰ mše svatá, pak KAJÍCÍ PROCESÍ ke kapliče	13 ³⁰ mše svatá, po ní misijní kázání + program pro děti	
17 ⁰⁰ mše svatá, potom stavovská promluva pro muže	13 ³⁰ mše svatá, po ní misijní kázání + program pro děti	Babice 16 ⁰⁰ mše svatá s misijním kázáním
16 ⁰⁰ ZPOVÍDÁNÍ 17 ⁰⁰ mše svatá, pak stavovská promluva pro manžele	13 ³⁰ mše svatá, pak kázání, program pro děti, ZPOVÍDÁNÍ 19 ⁰⁰ kázání v <i>KD</i>	Horní Těšice 16 ⁰⁰ mše sv. s mis. káz. Farní sál v Kelči 19³⁰ <i>mše sv. pro mládež</i>
16 ⁰⁰ ZPOVÍDÁNÍ 17 ⁰⁰ mše svatá s pomazáním nem. stavovská promluva pro rodiče	13 ³⁰ mše svatá s pomazáním nemocných, kázání, program pro děti, ZPOVÍDÁNÍ 19 ⁰⁰ kázání v <i>KD</i>	Zámrsky 16⁰⁰ mše sv. s pomazáním nemoc., misijní kázání Farní sál v Kelči 19³⁰ <i>mše svatá pro mládež</i>
16 ⁰⁰ ZÁVĚREČNÁ BOHOSLUŽBA	18 ⁰⁰ BOHOSLUŽBA	O.A.M.D.G.

Misie – příležitost pro každého z nás

Milí farníci v Kelči, Kladerubech, Skaličce, Zámorskách, Němeticích, Komárovicích, Babicích a Lhotě, Dolních i Horních Těšicích, s velkou radostí píšu do tohoto misijního zpravodaje své pozdravení a pozvání pro Vás: Misie jsou tu pro nás!

Když jsme se sešli v Brně s otcem Markem Dundou, koordinátorem lidových misí v naší farnosti, zaujala mě nejvíc jedna jeho věta: „Misionáři z Vranova nad Dyjí teď staví misie v Kelči a okolí na první místo. Není pro nás nic důležitějšího.“ To bylo na začátku září, tedy už víc jak měsíc jsme pro tým kněží, katechetů i bratra jáhna kazatele prioritou.

Při pravidelných měsíčních návštěvách nemocných mi v říjnu svěřil jeden sedmdesátník z Kelče své vzpomínky na misie v roce 1949: „To byla velká sláva, pamatuji se, že dřevěný kříž, co těch dvaasedesát let stojí před kostelem, dělal tesařský mistr u Palatů naproti sýpky. Když byl hotový, šlo nás celé procesí do kostela, kam jsme ho před misíemi nesli. V kostele bývalo na kázání plno, poslední kázání bylo dokonce venku a to byl březen a bylo dost chladno, do kostela by se ale všichni nevešli.“

Kelečský farní kostel je sice dost prostorný, ale obyvatel našeho města zřejmě od konce čtyřicátých let minulého století přibýlo... Že bychom se opět nevešli? A naši školáci, jak asi oni prožijí letošní misie – budou mít za šedesát let na co vzpomínat? Příležitost dostáváme, jak s ní naložíme je na nás.

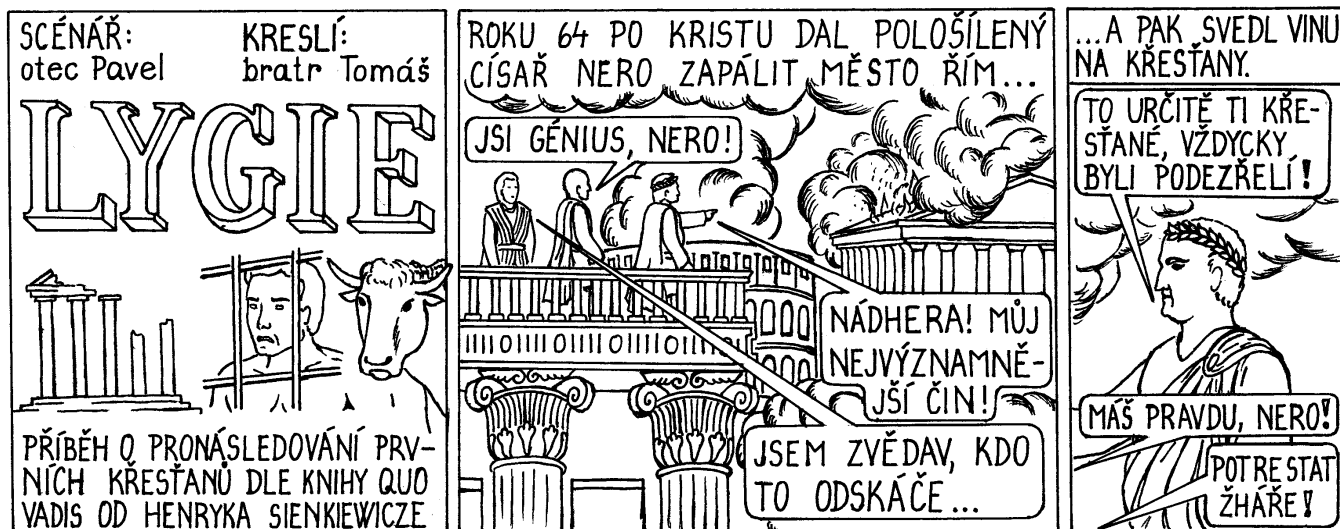
Kéž bys, naše drahá Kelči, poznala čas svého navštívení!

o. Jan Bleša, farář

Lidové misie nám nabídnou možnost mlčet a naslouchat Bohu.

Věř, že lidové misie nabízí možnost obnovit život.

Možnost udělat změnu, která ti pomůže lépe žít.

Lidové misie v Kelči

1939 – duben – tři kněží redemptoristé z Moravské Ostravy

1949 – prosinec – kněží redemptoristé z Moravské Ostravy – P. Jan Klíma, P. Jaroslav Adámek a P. Josef Kalda – 2000 zúčastněných farníků z Kelče a okolí

1994 – kněží kapucíni vedení P. Bernardem Josefem Bartoněm, OFM Cap.

1999 – říjen – Bratři Nějsvětější svátosti – petríni z Českých Budějovic – P. Kamil Hudák a P. Julián Veškna

zdroj: Farní kronika

Heslo misíí

Heslem misíí v Kelči je: „**K misíím se připojím, dobro v sobě probudím!**“ Některé děti znají toto heslo dokonce jako písničku. Vystihuje podstatu misíí. Myslí se tím probudit v sobě dobro a nechat je, aby ovládalo všechna naše rozhodnutí a činy. Někdo by mohl namítnout, že je dost dobrý a že mu toho není zapotřebí. Myslí si však, že každý z nás tuší, kde by mohlo jeho „lepší já“ ještě zvítězit. Často jsme už v jakýchsi vyjetých kolejkách a sami sobě i jiným namlouváme, že takoví jsme a už to lepší být nemůže. A přesto sami tušíme, že je možné být milejší na nejbližší, slušnější k těm, kdo sami nemají sílu být vůči nám lepší. Někdo možná čeká na příležitost, kdy se vzdá nějakého zlovyku nebo začne dělat něco dobrého, ale stále to odkládá. Jiný možná tuší, že by měl udělat nějaký krok blíž k Pánu Bohu, ale říká si: „Až přijde vhodný čas.“ A právě misie jsou dobou, kdy misionáři prosí všechny, aby v sobě probudili dobro, které mají v srdci, a připojili se k tomuto základnímu úmyslu misíí. Asi nepůjde všechno hned. Ale chceme poprosit všechny čtenáře tohoto zpravodaje a všechny obyvatele farnosti Kelč, aby se nad tím zamysleli, dobro v sobě probudili a už ho nenechali usnout.

Doufám, že si nikdo nebude vysvětlovat můj článek tak, že v této farnosti žijí lidé, v nichž dobro pouze spí. Doufám, že to tak není. Avšak každý z nás máme v sobě ještě rezervy. Zvu všechny lidi dobré vůle, aby si toto heslo misíí nejen přečetli, ale uvedli jej trvale do svého života. K misíím se připojím, dobro v sobě probudím!

P. Marek Dunda

Žehnání domů

K misiím patří i žehnání domů a bytů. O co jde? Během misií, a to **v pondělí 29. 10. a v úterý 30. 10. od 13.00** kněží navštíví jednotlivé domácnosti a nabídnou požehnání. Pomodlí se žehnací modlitbu za všechny, kdo přebývají v tomto domě (bytě). Žehnání znamená vyprošování dobra. Následuje pokropení svěcenou vodou. Dále předá potvrzení o žehnání domu. Je vhodné, aby se žehnací modlitby zúčastnili všichni, kdo jsou zrovna doma. V duchu se připojí k modlitbě kněze. Prosí se v ní, aby všichni zde žijící získali požehnání ke konání dobra a překonávali všechno, co je rozděluje a vede ke zlému. Je možné se společně pomodlit základní modlitbu křesťanů Otče náš (není to však nutné).

Křesťané věří, že kněžské požehnání trvale ovlivňuje prostředí a ty, kterým bylo požehnáno: mají větší sílu rozhodovat se pro dobro a vytrvat v něm a snadněji překonávají zlo. Pokud se někdo v požehnaném domě modlí, zvyšuje se účinnost požehnání.

P. Jan Richter (o. Nik)

Nikodémova noc

Součástí misií je i tzv. Nikodémova noc. Začne v pátek večer ve 22.00 a bude zakončena v sobotu v 5.00 ráno mší svatou pro mládež. Během této noci bude v kostele vystavena Nejsvětější svátost oltářní a každý bude mít příležitost přijít a přednést Pánu vše, co má ve svém srdci:

hledání, víru, touhu, deprese, smysl života, radost, životní problémy, únavu, pokoj, pochybnosti, spěch, utrpení, důvěru, pomoc, dotek, vlažnost, bezmocnost, odpuštění, lásku, rezignaci, úzkost, naději, moc, samotu, nejistotu, strach, sebepoznání, minulost.

Mezi farizeji byl člověk jménem Nikodém, člen židovské rady. Ten přišel k Ježíšovi v noci a řekl mu: „Mistře, víme, že jsi učitel, který přišel od Boha. Neboť nikdo nemůže činit ta znamení, která činíš ty, není-li Bůh s ním.“ Ježíš mu odpověděl: „Amen, amen, pravím tobě, nenarodí-li se kdo znovu, nemůže spatřit království Boží.“
(J 3, 1-3)

Co je svátost smíření

Je jasné, že kněží nejsou zázračné bytosti, které znají odpovědi na všechny otázky. Ve svaté zpovědi (svátosti smíření) jde ale o něco jiného. Především je zde nabízeno zvláštní občerstvení, jinde nedosažitelné. Prostým slovem kněze se zde rozpouštějí kořeny zla a smutku, které ohrožují náš život. Odpuštění hříchů je něco, co může unikat našim pocitům, co ale přesto může zcela nečekaně postupně nasměrovat náš život směrem k radosti. Obyčejné vyznání chyb, prostá lítost a obyčejný kněz mohou otevřít cestu k „nevýslovné radosti“. Snad každý hledá odpovědi na určité problémy, které jeho život znejišťují. Jak může v tomto hledání pomoci kněz? Je zjištěno, že i ten největší odborník na duchovní život je obvykle bezradný, má-li poradit sám sobě. Potřebujeme slyšet názor druhého člověka. U kněze je jisté, že si naše problémy nechá pro sebe, že nám poradí z pohledu hlubšího, než je světská psychologie a že je pravděpodobně v řešení podobných otázek zkušenější než jiní lidé. Svátá zpověď zkrátka „svátost smíření“. Otvírá nás Bohu, který je štěstím našeho života a upravuje náš postoj k němu i k lidem.

Příprava ke svaté zpovědi po letech

Pomůckou pro zamyšlení při přípravě na svátost smíření mohou být tyto body:

- počítal jsem ve svém životě s Bohem? (pravidelná modlitba)
- prožíval jsem správně neděli? (neúčast na bohoslužbách, práce v neděli)
- jaké vztahy jsem měl s rodiči? (dokud žili)
- vychovával jsem křesťansky své děti?
- ublížil jsem někomu (potrat), pomáhal jsem vždy druhým, poškozoval jsem si zdraví? (kouření, alkohol, drogy)
- byl jsem nevěrný v manželství, nežiji v partnerství církví neuznaném*, nepřispěl jsem k rozpadu cizího manželství, co čtu a na co se dívám v televizi, nevedu nemravné řeči?
- kradl jsem? (i ze společného)
- ublížil jsem lží, pomluvou, podváděl jsem?

* v případě církevně neplatného manželství je třeba před svatou zpovědí kontaktovat kněze a domluvit se, jak je možné své manželství dát do pořádku!

P. Leo Zerhau

Týkají se misie jen Afriky?

Co to jsou misie?

Když se řekne misie, vybaví se nám snad exotika dalekých krajin, palmy, černoši a indiáni. A přitom jsou misie něco, co se týká celé Církve.

Latinské slovo „*missio*“ znamená „*poslání*“. Ježíš Kristus, Bůh, který se stává člověkem (od tohoto významného okamžiku dějin, jeho narození, počítáme náš letopočet), dává na kříži svůj život za naše hříchy, třetí den vstává svou božskou mocí z hrobu a otevírá i nám cestu

k věčnému životu v Božím přátelství. A nám, kteří jsme toto přátelství přijali (to se děje ve svátosti křtu), dává *poslání (missio)* přispívat k jeho šíření.

Máte někoho, kdo Vám důvěřuje, kdo s vámi počítá? Zcela jistě je jím Bůh. Nabídl nám své odpuštění a své přátelství a posílá nás, abychom je šířili dál... Každý má své místo v jeho plánu lásky, i ten, kdo jej ještě nezná...

P. Pavel Zahradníček

Pro zasmání z misí v Africe:

Představený misionářského řádu se loučí se skupinkou mladých kněží. Mají jít do pralesa a nést víru domorodcům, u nichž se předpokládá kanibalismus.

„A jedno si dobře pamatujte,“ říká otec generál na konci své promluvy, „žádné unáhlené jednání! Nechci mít v řádu mučedníky, po kterých nezůstanou žádné ostatky!“

Zamířit k cíli – humorně i vážně o smyslu lidových misí

„Dědečku, zajdi do obchodu a kup tam rohlíky a mléko,“ říká babička a podává mu penězenu se slovy: „Nezapomeň, že máš koupit dvě věci - rohlíky a mléko!“ Za půl hodiny se dědeček vrací a v ruce třímá kartáček na zuby. Babička se zlobí, jak je zapomnětlivý: „Vždyť jsem ti říkala, že máš koupit dvě věci. Jak to, žeš nekoupil taky zubní pastu?“

Nechci se tímto vtípem dotknout žádného ze starších ani z mladších lidí, kteří trpí nemocí, při níž sice nic nebolí, ale člověk se mnoho nachodí. I já sám zapomínám... Čím větší shon, tím víc se zapomíná. A protože se kolem nás spěchá stále usilovněji, nedivím se té hrozné zapomnětlivosti i v nejdůležitějších věcech. Lidé zapomenou, kam vlastně jdou. Nemají čas myslet na to, zda má život nějaký cíl. Jsou jako ty děti, které se po cestě do školky zastaví u každého kvítečku, a maminka je musí pořád pohánět, aby tam vůbec došly. Je proto potřeba si stále připomínat, kam že máme dojít, kde že je náš životní cíl, abychom se nenechali zlákat krásou květin na cestě nebo dokonce reklamních panelů podél ní a neztroskotali u nich.

Je potřeba si stále připomínat, že široké a pohodlné cesty vedou k cíli, který Pán Ježíš nazývá záhubou. Je potřeba udělat něco proti té hrozné životní skleróze. Když se zapomene na cíl života, ztratí se i jeho smysl, nezná se pak ani jeho cena. Až příliš se to podobá tomu, co tak často vidíme a sledujeme kolem sebe.

Prakticky se to projevuje tím, že rodiče zapomenou, jak při křtu svých dětí slibovali křesťanskou výchovu. Manželé zapomenou na svou první lásku i na to, jak slibovali, že spolu ponесou všechno dobré i zlé a při prvních nesnázích mají chuť jít tou pohodlnější cestou. Mladí zapomenou na to, k čemu je vedli rodiče, někdy dokonce úplně zapomenou, že by jim měli vrátit jejich péči. Lidé zapomenou na kostel, na přikázání, na své svědomí, na svou lidskost.

Jednou z možností, v katolické církvi osvědčených, jsou lidové misie. Do farnosti jsou posláni kazatelé, aby všem připomněli právě smysl a cíl jejich života a cenu, kterou mají před Bohem. Jak pěkně říká otec Marek Dunda, který je už vedl na více místech, misie jsou na to, abychom se všichni přiblížili k Bohu. Ti, kteří ho znají, aby ho poznali ještě více a ti, kteří jsou zatím daleko, aby po nich byli aspoň o trochu blíž. Proto jsou misie příležitostí pro každého. Prosím všechny, kterým záleží na misiích, aby se za jejich úspěch modlili.

Mons. Jan Peňáz

Zima, tma a Bůh

Univerzitní profesor na jedné vysoké škole položil studentům otázku: „Stvořil Bůh všechno co existuje?“ Jeden student odvážně odpověděl: „Ano!“ „Stvořil Bůh opravdu všechno?“ – otázal se znovu profesor. „Ano, jistě“ – zopakoval student. Profesor však namítl: „Pokud Bůh stvořil všechno, co existuje, tak stvořil i zlo. A na základě toho, co jsme si doposud řekli, můžeme pak tvrdit, že Bůh musí být zlý.“

Student se nezmohl na odpověď a umlknul. Profesor byl spokojený s tím, že se mu podařilo dokázat zmíněnému studentovi, že jeho víra v dobrého Boha je pouhým mýtem. Ale onen student se ještě přihlásil: „Můžu se vás na něco zeptat, pane profesore?“ „Samozřejmě!“ odpověděl profesor. Student se otázal: „Existuje zima?“ „Co je to za otázku, samozřejmě, že existuje, cožpak vám nikdy nebyla zima?“ Ostatní studenti se začali smát. Mladý muž odpověděl: „Zima ve skutečnosti, pane profesore, neexistuje. Podle zákonů fyziky platí, že zima je ve skutečnosti jen nepřítomností tepla. Každé tělo i každý předmět jsou citlivé na změnu prostředí anebo přenos energie. Absolutní nula znamená úplnou nepřítomnost tepla. Za této teploty se všechna hmota stává reakce neschopnou. Zima tedy neexistuje. Člověk jen používá toto slovo k tomu, aby vyjádřil, jak se cítí, když vnímá nedostatek tepla.“ Student položil další otázku: „A existuje tma?“ „Samozřejmě!“ Ale student pokračoval: „Tma také neexistuje, tma je ve skutečnosti nepřítomnost světla. Světlo lze zkoumat, tmou však ne. Můžeme použít Newtonův pokus, při kterém se bílé světlo láme na mnoho barev. Nemůžeme však měřit tmou. Jediný paprsek světla se vláme v prostředí tmy a osvítlí je. Můžeme snad změřit, jak tmavý je vesmír? Můžeme jen změřit sílu světla, které vydává. Není to snad pravda? Tma je slovo, které člověk používá k popisu toho, jak to vypadá, když někde není přítomno světlo.“

Nakonec se mladý muž zeptal profesora: „A pane profesore, myslíte, že existuje zlo?“ „Samozřejmě!“ – odvětil profesor. „Vidíme ho každý den okolo sebe, v tom, jak se lidé nehumánně chovají ke svým bližním. A spatřujeme je ve zločinech, které se dějí po celém světě. O co jiného by se jednalo než o zlo?“ „Ve skutečnosti ani zlo neexistuje, pane profesore, alespoň ne samo o sobě,“ reagoval student. „Zlo je absencí Boha. Je to podobně jako se zimou a tmou. Zlo je slovo, kterým chtěl člověk popsat nepřítomnost Boha. Bůh zlo nestvořil. Zlo je důsledkem toho, když člověk nepřijímá lásku, kterou mu Bůh chce darovat. Podobně jako zima je důsledkem nepřítomnosti tepla a tma je důsledkem nepřítomnosti světla.“ Profesor se posadil.

Tento příběh je pravdivý. Ten mladý muž se jmenoval Albert Einstein.

Stručné představení misionářů

Tak kdo to k nám přijede? To je asi otázka mnohých z vás. Když přijde někdo nový, je slušné se představit. Tedy, misijní tým dalších spolupracovníků povedou kněží a jáhni:

- **Ladislav Kinc** (52), trvalý jáhen v Rovečném. Bude mít stavovské a další promluvy. Připraven povzbudit manžele a rodiče. Na požádání navštíví v rodinách (mobil 606 948 970; e-mail kinc@biskupstvi.cz).
- **P. Marek Dunda** (43) – Vranov n/D, moderátor týmu, farář ve Vranově, Lančově, Štítarech a Olbramkoste. Koordinátor lidových misí, má na starost akce pro mládež, zpovídání, celou organizaci, včetně dlouhodobé přípravy misí (mobil 731 402 742; e-mail marek@fatym.com).
- **P. Milan Plíšek** (44) – Vranov n/D, víceděkan děkanství vranovského a znojemského, farář ve Starém Petříně, Šafově, Stálkách, Korolupích, Lubnici, Chvalaticích a Bítově. Má na starost akce pro děti, katecheze ve školách, návštěvy nemocných, vdov a vdovců spojené s udělováním svátostí, zpovídání (mobil 723 693 455; e-mail mipli@seznam.cz).
- **P. Jan Richter**, zvaný o. Nik (41) – kaplan ve Vranově nad Dyjí a farář ve Vratěnině. Žehnání domů, přednášky ve školách, akce pro děti, zpovídání, ochoten poradit v oblasti sekt (mobil 731 402 743; e-mail richterjan@seznam.cz).
- **František Řezníček** (59) – jáhen ve Vranově nad Dyjí. Žehnání domů, asistence při bohoslužbách, ochoten navštívit ty, kdo mají zájem o rozhovor na jakémkoliv téma (mobil 608 729 962; e-mail frantisekreznicek@email.cz).

FATYM – co to je?

FATYM je zkratka ze slov farní tým. Farní týmy (Vranov n/D a Přímětice) mají na starosti dohromady celkem 24 farností v pásu 55 x 15 km převážně podél hranice s Rakouskem na západ i na východ od

Znojma. Kromě 7 kněží a jáhna patří do farních týmů ještě pastorační asistenti a několik děvčat – katechetek. Kromě duchovní správy ve svěřených farnostech se staráme o provoz centra pro mládež ve Vranově n/D, pobyty pro děti a mládež na dalších našich farách, exercicie pro mládež i dospělé, Tiskový apoštolát FATYMu A.M.I.M.S. – tiskneme brožurky, které potom za příspěvek na tisk nabízíme (některé vezmeme i s sebou na misie do Kelče), projekt internetové knihovny křesťanské literatury www.knihovna.net. a internetovou televizi [www.TV – MIS.cz](http://www.TV - MIS.cz). Podílíme se na vydávání časopisu pro novou evangelizaci Milujte se! – více na www.milujte.se.

Další informace o FATYMu je možno najít na internetové adrese www.fatym.com.

P. Marek Dunda

Trocha humoru:

Jedna z odpovědí z ankety co víš o Adamovi: „Adam byl první z dlouhé řady mužů, kteří si stěžovali na to, co jim žena připravila k jídlu.“

* * *

Při výzkumu na Valašsku se zjistilo, že některé ženy a dívky mají tento nečekaný názor na muže: „Je lepší být krásná než chytrá, protože průměrný muž lépe vidí, než myslí.“

* * *

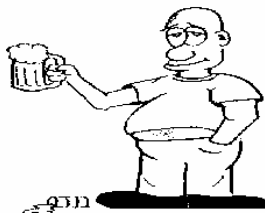

* * *

Adam s Evou bloumají po ráji. Tu Eva vzdychne: „Adame, máš mě rád?“ Adam zabručí: „A koho jiného bych měl mít rád?“

Pan farář potká chlapíka ze své obce, který tu a tam pije přes míru. „Potěšilo mě, že jsem vás včera zase jednou viděl na večerní mši.“ Muž udiveně odpoví: „Takže v kostele jsem byl taky?“

* * *

Muž říká v rozhovoru s knězem: „A taky jsem řekl tchyni, co si myslím.“ Pan farář jej přeruší: „Synu, teď mluvíme o tvých chybách, ne o tvých hrdínských činech!“

* * *

Manželka vítá doma svého muže: „Kdes byl?“ „V kostele.“ „A o čem kázal pan farář?“ „O hříchu.“ „A co říkal?“ „Hmm... Byl proti...“

V jedné nejmenované obci říká žena svému muži: „Nebýt tebe, tak bychom byli ideální pár.“

* * *

Ptá se misionář jednoho muže při žehnání domů: „Jste věřící?“ „Ne, jsem ateista!“ „Opravdu?“ „Jakože je Bůh nade mnou!“

* * *

V hodině náboženství paní katechetka zadala dětem namalovat pana faráře. „Otíku, proč mu maluješ zelené vlasy?“ „Víte, paní katechetko, já nemám plešatou pastelku.“

* * *

Přijde chlap k doktorovi a říká: „Pane doktore, mně tmavnou nohy.“ „A umýváte si je?“ „A to pomáhá?“

Tento zpravodaj k lidovým misiím vydala pro vlastní potřebu v říjnu L.P. 2012 **Římskokatolická farnost Kelč**, vedená farářem P. Janem Blešou (mobil 731 621 229; e-mail janblesa@volny.cz). Vydáno ve spolupráci s **FATYMem Vranov nad Dyjí a Přímětice** při příležitosti lidových misií od 4. 11. do 10. 11. 2012. Distribuováno do všech domácností ve farnosti.

Neprodejné!

www.fatym.com (rovněž doporučujeme navštívit www.knihovna.net a www.TV-MIS.cz)